

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate
Libri Septem**

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Nil referre quo quis animo domi habeat mulierem, quu[m] habeatur
propterea a cunctis impudicus c. xxvi

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

Nihil referre quo quis animo domi habeat mulierem, quum habeatur propterea à cunctis impudicus. Cap. XXVI.

Non est ergo ut excuses factum, & conscientia te absoluas tua: quasi bene tibi cōscius sis: quum nihil referat quo animo facias, quod factu turpe est, & plenum scandalis ut perire possit infirmus frater in tua conscientia pro quo Christus est mortuus, ne peri et. Si quidem facta cernuntur, animus autem uideri non potest. Et propterea legitur, q̄ quum Lysander Lace, dæmonius quendam militem grauiter increpasset, qui de uia flexerat, eiq̄ excusanti q̄ ad nullius rei rapinam ab agmine recessisset, ita respondit. Ne speciem quidem rapturi præbeas cuiquam uelim. Hinc etiam Ariostum philosophum legimus à sapientibus uiris fuisse acriter redargutum: q̄ quum Laidem formosissimum scortum impensius coleret, suum uitium hoc argumento, uel cauillatione potius defendebat: ut diceret, multū interesse inter se, & cæteros Laidis amatores, q̄ ipse habet scilicet Laidem, alii uero à Laide potius haberentur. Attamen nihilo propterea minus infamis est à cunctis habitus, quam cæteri qui insano amore capti tunē ad Laidem confluēbant. Quid nam refert(ut ad te res deam) quo animo mulierem domi teneas, quum te uulgo omnes habeant pro lenone: Vulgus nanque quum ignorat uerum, opinionem, rumoremq; vulgi spestat: ei fauet pro uero. Proinde uniuersæ suspiciones etiam fallæ, & que cauenda sunt, ac ueræ, quū ex eis non falsa sed uera pariatur infamia. Quis enim de ea qua cum tam familiariter uersaris bene sentire poterit: quū ipsam ætas, forma, sexusq; ualde suspectam reddat ac eiusmodi excusationi tuæ reclamitet ipsa natura: Audi quid ad euitandam tantam suspicionem, ipse quoque Apostolus sentit. Volo inquit iuniores nubere, filios procreare, mas-

CC

DE MALE PROFITEN. RELIGIO.

1 Tim. 5.

tres familias esse, nullam occasionē dare aduersario malo
ledisti gratia. Antiqui uero quum s̄epe de muliere absen-
tia, atq; de aliqua uix conspecta cogitare ex nostra fral-
gilitate compellimur: quid de ea, quæ semper in oculis
sit in sinu, & manu, & qua quum libuerit, uti possis? Vix
singulariter degentes clerici ualent carnales concupi-
cias sustinere, quid facient, qui associatis sibi foeminiis,
utroq; latere concupiscentiarum stimulis uel potius gla-
diis dextra leuaq; petantur? Aspectus quidem foeminius
uel transiens uenenatas sagittas in præcordia spectan-
tis affigit: quid si sermo, si risus, si assidua consuetudo huic
accesserit? Nimirum etiam si in peragendis sacris, ubi nul-
la libidinis species est, nihilq; nisi sanctum, piumq; uerbis
factisq; molimur, inest tamen eo ipso congressu naturalis
quædam quasi titillatio: quatenus uix possit effugi, ut ui-
gor ille, ac propositum continentiae non oppugnetur, ac
sexus diuersitatem non sentiat. In cassum sane distimulat
quicūq; salua fide continentiae, in tali cōmercio, inter tota
incitamenta libidinis uersari tuto se posse contendit, ne
que in tam paratas plagas ueretur impingere neve in tam
dubiam aleam sine causa seipsum, famamq; suam dare
ullo pacto formidat. Tam contra naturam est profecto,
in mediis aquis siti periclitatem potuisse abstineret: q; pri-
uientem coitu in tam parata copia exaturandæ libidinis
sese a uenere continere. Quo circa censeo quoad nobis
fieri licet, nullum commercium, nullam proflus con-
suetudinem, nullam denique amicitiam iungendam esse
cum foeminis, quibus curæ est caste, & contunenter uiue-
re ne diabolo insidianti & sequire cupienti detur aliqua occa-
sio ad perdendum nos. Haec dico non q; natura, & se-
xus fit odio habēdus: quum in adiutorium uirtutis sit datus:
sed ut periculum uitamus, & absque suspitione uitamus
nam graues & multas tuinas hinc per eiusmodi illicias,
& periculosas cōiunctiones quotidie fieri uidemus. De
hoc ultimo libro copiosius dicemus. Sed quidnam ei,

q̄ quū in primis maxima tibi cura boni nominis esse de
beat, tam obstinate in eo proposito perseveras ut neque
te incontinentiae periculo exoluas, nec procul à te, qui
reus sis omnibus, depellere suspicionem cures: uel saltem
ut olim Leontius quidam illustris presbyter, qui quū mu
llerem quandam, cum qua habitabat, repellere a se om̄
nino recusaret, & suspicionem tamen libidinis effugere
uehemeter uellet, genitalia sibi miser abscondit. Depulit hic
quidē sic ex eis uirilibus à se omnem suspicionem patran
dæ libidinis: at non fuit deinceps sine magna suspicione
dementie, atq; amoris insanii: quippe qui sic immaniter,
maluit abscondi, quam ablegare à se, & extra teclum pone
re insidiantem sibi in ea fœmina diabolum. Quam ob
tem postmodum, & dementiae merito damnatus est et
dignitate depositus, licet postea Constantii Cæsaris studi
is Antiochiae fuerit præfus ordinatus. In hac re autem
non iuuenes tantum, sed etiam senes sibi cauere oportet:
nec nimirum ætati fidere, sed potius humanæ imbecillitatē
consulere: ne uel ipsi pereant, uel inducant alios in perdi
tionem, qui sibi ab eis utope à maioribus uiuendo do
cumenta constiuent. Postremo autem (ut tandem finiā)
si te forte in tanto periculo persistere castum posse, cōtra
omnium sententiam confidas quid est, q; tu de illa saltē
non suspiceris, ne quando ex imbecillitate muliebris furia
libus stimulis cōcita debachetur in alium quempiam te
contēpto, et inscio: & suggestas uel imprudens, ei immun
dicæ lenocinium, ut quū te fornicatorem interim facere
non poscit, faciat te lenonem! Nunquid & pro ea spōdes
ut tali ætate & eo sexu poscit carnis stimulos cohibere?
sensus uincere? demonem superare: Nimis certe audes,
nimium certe confidis, si quum de te ipso in ea te nihil
firmi ualeas polliceri, etiam pro fœmina præsumas te
uadem, & fideiuissorem idoneum constituere: et quum
de te, stabilitateque tua nihil certi habeas, in tam certo
discrimine uelis de tam instabili natura fœminæ quicq;

CC ii

DE MALE PROFITEN. RELIGIO.

quam solidi , aut certi promittere . Quare ut dicam,
quod sentio , et si falli possim , uel ex tuo illo suspicio
nis infamiaq; contemptu , uolenta mihi iniicitur su
spicio , subesse in ea consuetudine aliquam libidinis frau
dem . Nam si pro custodia domus : aut pro re familiar
tutanda iuuenem mulierem domi habens : multo fidel
ius prudens famulus dispensat , obsequentius paret , solici
tius prouidet , studiosius custodit , tenacius deniq; rebus
parcit . Si forte ægritudinis metum , aut alia officia sum
mae necessitatis obtendas . & grotanti sane tibi maioris
de , ac attentiori cura asidere possunt ea necessitate so
lores , neptes , amici , cognati , & si tibi sint alii aliquo offi
cio maiore deuineti : atque etiam anus potius quam
honesta , quam iuuenis suspecta , aut petulans ancilla : que
eo præsertim tempore , quo intendere tibi maxime debe
bit : rebus tantum asportandis intendet animum : atq; ex
clusis tuis inde cognatis in te expilando aduersariorum
tuorum , si quos habueris fauoribus abutetur : & cum his
coniurabit hostiliter quatenus intewpestive te , antequa
moriaris , efferant ad sepulchrum . Quo circa nihil ueren
dum hic incômodum aliquod perferre in uita , ut saltem
nobis metipsis in morte uacare possumus . Ceterum si fot
te rei domesticæ angustia sumptum serui perferre com
mode nequeat : & ægreferas uiuere in solitudine : habet
as tibi amitam , seu materteram , aliamve utdiximus hone
stam aniculam : uel si minus haberi id potest , bona poti
us indolis , quam formæ , quæras tibi adolescentem quæ
piam erudiendum , qui mutua opera tibi seruat , & à te
eruditatur : uel si tu forte docere nescias , aut nolis , cures u
liunde erudiatur tua gratia . Verum nec etiam in hoc
quicquam temere agendum puto : sed pro ingenio quid
que suo , inde diuertat , ubi sentit sibi imminere discrimin
Hæc non ab re equidem adiicienda putau; quando satis
exploratum habeam , plerosq; mortalium proclues e
se ad quodcumque flagitium .